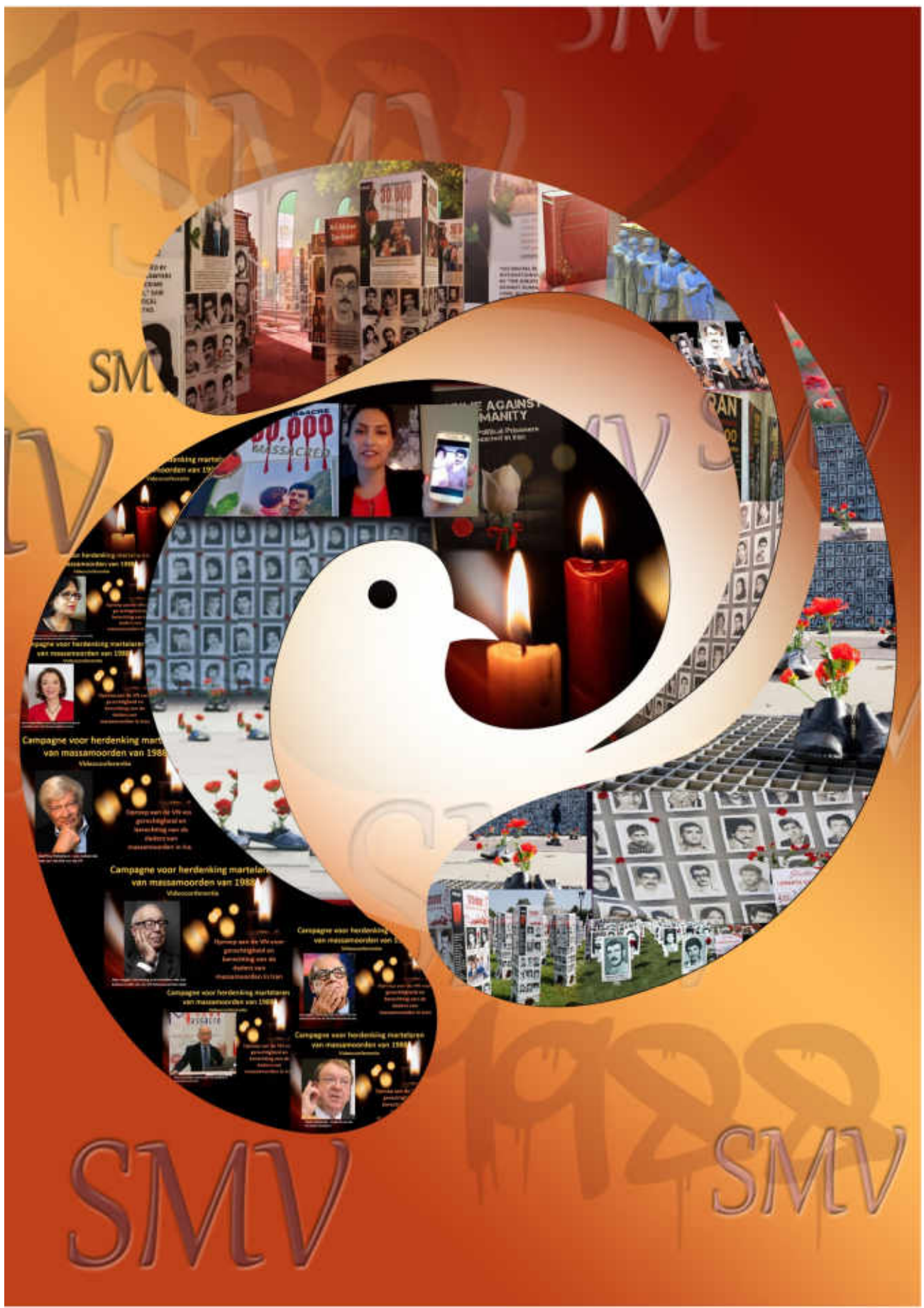

8. Campagne: 1988, Juridische

bewustwording

In 2007 zijn we gestart met een onderzoeksteam naar de massamoord van 1988, om alle officiële documenten bij elkaar te krijgen over de dood van 30000 politieke gevangenen, door verklaringen te verzamelen van getuigen van de massamoord, van familieleden van hen die werden gedood, etc. Een andere kant van dit project is dat we bij parallelle activiteiten in contact kwamen met groeperingen en organisaties in andere landen en dat de wederzijdse samenwerking leidde tot meer finesse en het ontsluiten van belangrijke bronnen voor het onderzoek. Er was sprake van onderlinge bevruchting.

Sedert 2010, toen de wereldwijde *1988 Massamoord Juridische Beweging* (Advocacy Movement) werd opgericht, zijn we aangesloten bij deze beweging en daarom is een belangrijk deel van ons jaaroverzicht gewijd aan deze juridische onderneming. In december 2020 werd voor de eerste maal een belangrijk juridisch succes bereikt om het Iraanse regime, dat in het bezit is van het wereldrecord op het gebied van martelingen en het aantal terechtstellingen, te vervolgen.

Dit waardevolle resultaat bracht ons tot uitbreiding van onze activiteiten voor deze beweging. Dit project is van lange adem en niet alleen op nationaal niveau, maar reikt verder dan dat. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de mensheid om elke genocide en mensenrechtenschending te voorkomen en dat niet alleen voor de tegenwoordige wereld maar ook voor de toekomstige.

Onze gezamenlijke aanpak heeft geleid tot een officieel document dat op 14 september door 21 NGO's bij de Mensenrechtenraad werd ingediend: De tijd is aangebroken om de daders van de massamoord in 1988 te vervolgen.

Dit officiële document met zijn bijlagen is erg belangrijk, omdat het heeft geleid tot de uitspraak van zeven deskundigen van de VN op 12 december 2020, dat de voortgaande massale verdwijningen, die een gevolg zijn van het verheimelijken van de massamoord, niet langer onbestraft kunnen blijven.

Daarom is het bereiken van een juridisch succes na tien jaar lang stappen te hebben gezet een waardevol resultaat. Zeker is het zicht op gerechtigheid een gouden bladzijde, als vrucht van al onze inspanningen.

Campagne voor herdenking martelaren van massamoorden van 1988

Videoconferentie

Oproep aan de VN voor gerechtigheid en berechting van de daders van massamoorden in Iran

25 augustus 2020 - Overlevenden, getuigen en experts vernieuwen de oproep tot onderzoek naar het bloedbad van 1988 in Iran.

De Beweging "Campagne voor Gerechtigheid" roept online de VN op om onderzoek te doen naar het bloedbad van 1988 in Iran

Advocacy Movement Campaign organiseerde een virtuele conferentie over wat wel de "ergste misdaad van de Islamitische Republiek" en de meest flagrante misdaad tegen de menselijkheid in de decennia na de Holocaust wordt genoemd. Het evenement benadrukte dat er ondanks deze reputatie in de 32 jaar sinds het gebeurde weinig aandacht is besteed aan de systematische massamoord op politieke gevangenen door het Iraanse regime.

Ter herdenking van de massamoord in de zomer van 1988 werd in het 32^e jaar daarna een videoconferentie gehouden met als titel "Oproep aan de Verenigde Naties voor gerechtigheid".

In de conferentie werd de kwestie van de genocide door het religieuze dictatoriale regime van Iran aan de orde gesteld en de noodzaak van berechting van de misdadigers benadrukt.

De internationale campagne, die door de families van de slachtoffers van de massamoord in de zomer van 1988 en een aantal internationale wetgevers en juristen werd bijgewoond, benadrukte dat betreffende documenten en bewijsmaterialen zijn ingediend bij de Verenigde Naties en de Hoge Commissaris voor de Rechten van de Mens van de VN. En de dag waarop we zullen zien dat rechtvaardigheid zal zegevieren zal zeker komen.

De campagne zet de onthullingen van alle details over de massamoord op de agenda en eist berechting van de opdrachtgevers en daders van deze grote misdaad tegen de mensheid.

Op de 32^e verjaardag van het bloedbad in 1988 is het tijd voor de internationale gemeenschap om een einde te maken aan haar lange stilzwijgen over deze misdaad en het regime van de moellahs ter verantwoording te roepen. Het Iraanse regime aansprakelijk stellen voor zijn misdaad tegen de menselijkheid en het bloedbad van 1988 is de enig mogelijke oplossing tegen de misdaden van het regime in deze dagen.

De VN houdt in september haar 75^e Algemene Vergadering. De mensenrechtensituatie in Iran staat op de agenda van de Vergadering. Op de 32e verjaardag van het bloedbad in 1988 is het de hoogste tijd dat de hoogste internationale organisatie besluit de daders ter verantwoording te roepen.

Sir Geoffrey Robertson – een befaamde rechter van het Hof van de VN

“Is er enige hoop op berechting? Naar mijn mening is de wereld op zijn kop gezet door de Covid 19-pandemie. Als we uit deze pandemie komen, denk ik dat er een sterker besef zal zijn van de noodzaak om mensenrechten te erkennen. Net zoals de mensen de standbeelden van de slavenhandelaren hebben afgebroken, zo ook de standbeelden van de moellahs.”

Professor Erik David, onderzoeker en specialist in Internationaal recht.

“Dit kan worden gedefinieerd als 'genocide'. Omdat deze mensen uiteindelijk werden afgeslacht op beschuldiging van afvalligheid, dat wil zeggen om religieuze redenen.”

Struan Stevenson

Struan Stevenson, was 15 jaar lid van het Europees Parlement. Gedurende die tijd was hij voorzitter van de interfractiewerkgroep Vrienden van een Vrij Iran, die het centrum werd van pro-democratische campagnes in Europa ter ondersteuning van de mensenrechten in Iran.

“De massamoord van politieke gevangenen in 1988 is een voorbeeld van misdaden tegen de menselijkheid en genocide. Volgens internationale verdragen zijn noch misdaden tegen de menselijkheid, noch genocide onderhevig aan verjaring.”

Jean Ziegler, voormalig vicevoorzitter van het Adviescomité van de VN-Mensenrechtenraad

De Verenigde naties zullen binnenkort een resolutie over Iran opstellen en goedkeuren. De kwestie van de massamoord van 1988 moet zeker opgenomen worden in deze resolutie en er moet een onderzoekcommissie benoemd worden, net zoals voor de massamoorden in Rwanda of in Srebrenica. De derde grote massamoord in de vorige eeuw was de genocide op jonge Iraanse mannen en vrouwen in de gevangenschappen van Khomeini in 1988. Er is een onderzoekscommissie nodig om deze genocide te onderzoeken. Vrijwaring van straf en immunititeit tegen bestraffing zijn niet acceptabel. Het verdriet van de families van

de martelaren is diep. Er komt geen einde aan de rouw als geen onderzoekcommissie komt en/of geen helderheid over dit dossier wordt verschaft.

Barones Verma, lid van het Britse parlement, voormalig minister van Internationale Ontwikkeling

Alle landen moeten een resolutie steunen die onafhankelijke internationale onderzoeken van massamoord van 1988 garandeert en tot een heldere verantwoording in het Internationaal Hof leidt, zodat het Hof de misdadigers van deze genocide berecht. Deze kwestie moet een paragraaf in de goedgekeurde resolutie van de Algemene Vergadering van vorig jaar vervangen waarin de Iraanse Gerechtelijke Macht gevraagd werd om zelf een onderzoek te verrichten. Jammer genoeg heeft deze paragraaf geen waarde want de resolutie kan van de daders geen eerlijk onderzoek verwachten.

Groot Brittannië ging vorig jaar stellig door met de veroordeling van de mensenrechtenschending in Iran. Dit is hartverwarmend en een aanmoediging voor een onafhankelijk onderzoek. Ik weet dat een dergelijke stap sterke tweeledige steun geniet in zowel het Lagerhuis en het Hogerhuis in het Verenigd Koninkrijk als in het Canadese parlement. Het Canadese parlement noemde de massamoord van 1988 een misdaad tegen de menselijkheid.

Parlementariërs over de hele wereld hebben zich verenigd in protest tegen deze misdaden tegen de menselijkheid en regeringen verenigen zich om de daders van massamoord te veroordelen.

Dominique Attias, voormalig plaatsvervangend voorzitter van het Advocatengilde in Parijs,

zette de omvang van de moorden duidelijk af tegen het uitblijven van een serieuze internationale reactie. 'Zoveel mensen, zoveel jonge mensen, mannen en vrouwen, werden geëxecuteerd en vermoord' zei ze.

"Dertigduizend mensen werden vermoord in 1988 en er is volledige stilte... totale stilte, terwijl de families de verblijfplaats van de lichamen moeten kennen en hen moeten kunnen identificeren om hen te begraven en te eren. Dit zijn misdaden tegen de menselijkheid. Het is ondenkbaar om ze te negeren."

Haar opmerkingen vestigden de aandacht op het feit dat veel van de slachtoffers van het bloedbad naar verluidt werden geëxecuteerd in groepen van enkele tientallen

en vervolgens werden begraven in geheime massagraven. Hoewel sommige van deze graven zijn geïdentificeerd door lokale activisten zijn andere door het Iraanse regime veranderd in locaties voor grootschalige bouwprojecten, als onderdeel van een voortdurende poging om bewijsmateriaal te verbergen en de gevolgen van een mogelijke verschuiving van stilte naar actie door westerse regeringen en de internationale gemeenschap te matigen.

Mijn moeder: "Afsaneh Shir Mohammadi was bouwkundig ingenieur. Als ik haar bezocht toen ik nog een kind was vroeg ik haar wanneer zij vrij wordt gelaten? Ze antwoordde: 'Als de lente komt, kom ik'. Hij werd in de zomer van 1988 geëxecuteerd. Hij was een intellectueel."

"Mijn moeder was cardioloog. Ze werd in de nacht gearresteerd. Op 18 september hebben zij onze opa meegedeeld dat zij geëxecuteerd was, terwijl zij nog niet berecht was. Opa heeft ons twee jaar

lang niet verteld dat onze moeder geëxecuteerd was en we zijn het pas later te weten gekomen. Dit terwijl mijn vader in 1981 werd geëxecuteerd toen mijn tweelingbroer en ik drie maanden oud waren. We weten niet waar zij zijn begraven. We vragen van de VN gerechtigheid over onze ouders. Ze waren humanisten.”

Mevrouw Razieh Parandak:

“Drie dagen na de arrestatie van mijn 17-jarige kind hebben zij ons gebeld en gevraagd om zijn tas te komen halen. Er zat een stuk plastic touw van ongeveer 60 centimeter in zijn tas. Ik begreep niet wat dat touw zou betekenen. Zij hebben hem met dat touw opgehangen. Ik wil gerechtigheid.”

“Farah, mijn tante was studente. Ze werd samen met 4 andere vrouwelijke studenten genaamd Hakimeh Rizbandi, Nasrin Rajabi, Jasoumeh Heydari en Marzieh Rahmati en nog twee mannelijke studenten naar de heuvels in de omgeving van Saleh Abad gebracht en na verkrachting hebben zij hen geëxecuteerd. Daarna hebben zij hun lichamen in een kuil gestopt en begraven. We willen dat er gerechtigheid gedaan wordt.”

Een vader van drie in 1988 geëxecuteerde jongens:

“Ik kon niet geloven dat zij mijn zoon, die student was, hebben geëxecuteerd nadat hij zijn straf had uitgezeten. Hij was onschuldig. Hij was laatstejaarsstudent elektrotechniek. Deze misdaden zijn niet onderhevig aan verjaring. Pinochet, de dictator van Chili, heeft met zijn doodseskaders ook vele tegenstanders geëxecuteerd en men dacht dat hij dankzij de verzoeningspolitiek nooit berecht zou worden, maar uiteindelijk moest hij voor de rechter komen. Zijn spijtbetuiging werd uitgezonden op de Chileense televisie. Ik wil dat de daders van de massamoord in Iran berecht worden.”

Mevrouw Amineh Qaraie:

“Ik verloor mijn vader bij de massamoord in 1988. Namens de families van de martelaren van de massamoord in 1988, vele kinderen die op een antwoord wachten op de vraag waar het graf van hun ouders ligt en vrienden van mij die zowel hun vader als hun moeder hebben verloren en wier stem in Iran niet wordt gehoord, vraag ik de Verenigde Naties om een onafhankelijke commissie te benoemen voor onderzoek naar de massamoord en te zorgen dat de executiemachine in Iran stopt. De wereld gemeenschap mag over zoveel misdaden niet zwijgen. We vormen samen één lichaam en zijn verantwoordelijk voor misstanden in de wereld ongeacht waar het plaatsvindt.”

Online conferentie waarin wordt opgeroepen tot gerechtigheid voor de slachtoffers van het bloedbad in 1988 in Iran

10 september 2020

Britse parlementsleden en hoogwaardigheidsbekleders namen deel aan een online conferentie waarin werd opgeroepen tot gerechtigheid voor de slachtoffers van de massamoord op meer dan 30.000 politieke gevangenen in Iran in 1988.

Iran, 10 september 2020 – Het Comité voor Vrijheid in Iran van het Britse parlement hield op

donderdag 10 september een online conferentie, waarin werd opgeroepen tot gerechtigheid voor de slachtoffers van het gruwelijke bloedbad in de zomer van 1988 onder meer dan 30.000 politieke gevangenen in heel Iran. De meeste slachtoffers waren leden en aanhangers van de Iraanse oppositie.

Parlements lid tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Parlements lid David Jones zat de sessie voor, waar berichten van tal van collega's van verschillende partijen binnenkwamen en Britse hoogwaardigheidsbekleders hun steun uitten voor dit initiatief om hoge functionarissen van het moorddadige regime van de moellahs ter verantwoording te roepen.

Het bloedbad van 1988 wordt vaak de ergste misdaad sinds de Tweede Wereldoorlog genoemd. De alarmerende mensenrechtensituatie in Iran is een ernstige zaak voor de internationale gemeenschap. Het regime is te lang aan verantwoording ontsnapt. Een repressief theocratisch regime toestaan wapens van de markt te kopen, zal op een ramp uitlopen. De kwestie van verantwoording is een belangrijk proces om de kwaadaardige activiteiten van Teheran en zijn jacht op kernwapens te stoppen.

Het onderzoek naar het bloedbad van 1988 en de verantwoordingsplicht van degenen die deze misdaad hebben gepleegd hebben brede steun in beide huizen van het Britse parlement. Het VK moet met bondgenoten samenwerken om ervoor te zorgen dat de resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties dit jaar oproept tot een onafhankelijk onderzoek naar het bloedbad van 1988. De

internationale gemeenschap moet drie belangrijke problemen met Iran aanpakken: de schending van de mensenrechten, de destabiliserende activiteiten en het nucleaire programma.

Brits parlements lid Steve McCabe tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Het Iraanse regime plant een nieuwe verzonden aanklacht tegen Nazanin Zaghari-Ratcliffe. Van het leven van Nazanin tot nucleaire wapens, we kunnen niet onderhandelen met dit regime. We kunnen ze niet vertrouwen. Het opheffen van de sancties moedigde de moellahs aan te denken dat het ons niet kan schelen waar ze wapens kopen. Ze zetten aan tot meer geweld via hun netwerk van handlangers.

De mensen met wie we te maken hebben, zoals Ebrahim Raisi, zijn verantwoordelijk voor het bloedbad in 1988. Ze blijven mensen afslachten, waaronder 1.500 deelnemers aan de protesten van november 2019. Amnesty International heeft onlangs een rapport

gepubliceerd over het harde optreden tegen de protesten van 2019 en het geweld van het regime tegen onschuldige mensen. Ze onderwerpen gevangenen aan onmenselijke martelingen. Ze hebben het gevoel dat ze straffeloos kunnen handelen.

Parlementslid Bob Blackman tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Ik was erg teleurgesteld dat het VK zich in de VN-Veiligheidsraad van stemming onthield om het wapenembargo tegen Iran te verlengen. Helaas sluiten we ons aan bij het mislukte beleid van verzoening van de Europese Unie, die het regime in Iran de afgelopen vier decennia immunititeit heeft verleend voor zijn flagrante schendingen van de mensenrechten, waaronder de moord op 30.000 politieke gevangenen in 1988 en zijn terrorisme teneinde de diplomatieke dialoog in stand te houden, prioriteit te geven aan handel en, in de afgelopen jaren, een rampzalige en gebrekkige nucleaire deal in stand te houden die Iran in staat zal stellen zijn nucleaire en rakettenprogramma voort te zetten.

Het is duidelijk dat het verzoeningsbeleid van de EU contraproductief is geweest en het regime alleen maar heeft aangemoedigd. Stel je nu voor dat we werkeloos toekijken en toestaan dat dit regime zich tot de tanden bewapent met dodelijke en geavanceerde wapens uit China of Rusland. Dit moet natuurlijk veranderen en het VK moet de benadering van de EU ten aanzien van Iran respectvol afwijzen en samen met onze Amerikaanse bondgenoot maximale druk uitoefenen op het regime in Iran. Vergis je niet, het regime in Iran verstaat alleen de taal van standvastigheid. Het regime in Teheran zal pas een gedragsverandering overwegen als zijn leiders en functionarissen ter verantwoording worden geroepen voor hun misdaden en agressie.

Hoe heeft onze regering hierop gereageerd? U zegt dat u verbeteringen in de mensenrechtensituatie wilt bereiken door bilaterale contacten met de Iraanse autoriteiten. Wees eerlijk. U hebt jaren met hen gesproken over Nazanin Zaghari-Ratcliffe. U hebt niets bereikt. De Algemene Vergadering van de VN heeft 66 resoluties aangenomen die slechts de schendingen veroordelen en verwachten dat de moellahs zich beter zullen gedragen. U moet toegeven dat er niets is veranderd.

Daarom is het nu tijd voor verantwoording. Als het Ministerie van Buitenlandse Zaken een echte verandering in de mensenrechtensituatie in Iran wil zien, moet het de kwestie van verantwoording in de resolutie over Iran in de komende Algemene Vergadering van de VN opnemen. Alleen dan zullen de moellahs de internationale gemeenschap serieus gaan nemen en zullen ze weten dat het spel voorbij is en dat ze de wereld niet voor de gek kunnen houden met hun bedrog op alle gebieden.

De Britse regering moet haar nieuwe wereldwijde sanctieregime gebruiken om strafmaatregelen aan te kondigen tegen degenen die verantwoordelijk zijn voor het bloedbad van 1988 en de ernstige mensenrechtenschendingen in Iran, die tragisch genoeg dezelfde mensen zijn, zoals de opperrechter van het regime Ebrahim Raisi en de huidige minister van justitie Alireza Avaei.

Het VK moet met bondgenoten bij de VN samenwerken om het wapenembargo tegen Iran onverwijld te verlengen en alle internationale sancties en resoluties van de VN-Veiligheidsraad over het regime opnieuw op te leggen.

Het VK moet het voortouw nemen op internationaal niveau en samenwerken met bondgenoten bij de VN om een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar het bloedbad van 30.000 politieke gevangenen in Iran in 1988 door de eis voor een dergelijk onderzoek op te nemen in de VN-resolutie van dit jaar over Iran.

Het VK moet achter het Iraanse volk en zijn verzetsbeweging staan, (...) in deze tijd waarin mensen in heel Iran de straat op zijn gegaan om verandering te eisen en te protesteren tegen de corruptie en onderdrukking door het regime. Anders staat het VK aan de verkeerde kant van de geschiedenis en zal het door toekomstige generaties in Iran herinnerd worden aan deze fout.

Voormalig parlamentslid Sir Alan Meale tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Dit is een zeer actuele en belangrijke conferentie over het verschrikkelijke bloedbad in 1988 in Iran. Laat ik beginnen met volkomen openhartig te zijn door te zeggen dat de VN en de internationale gemeenschap u volledig in de steek hebben gelaten. Onze regeringen zouden erop moeten aandringen dat de VN-Veiligheidsraad een resolutie aanneemt en sancties oplegt aan het Iraanse regime. De leiding van de Revolutionaire Garde (IRGC) moet ter verantwoording worden geroepen voor hun acties in de afgelopen decennia. We moeten onze ogen niet sluiten. We zullen terugvechten en gehoord worden.

Kirsty Brimelow QC¹, internationale mensenrechtenadvocaat, tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Het gerapporteerde bewijs is niet ontkend door Iran. Ik heb verhalen gehoord van familieleden en overlevenden van het bloedbad van 1988, onder wie een vader die moest betalen voor de kogels die zijn gebruikt om zijn dochter te doden. Een vrouw zei dat ze dacht dat haar zoon misschien nog leefde. Ze zei dat ze nog steeds bij de deur slaapt, zodat ze het nieuws van de terugkeer van haar zoon niet mist.

Er is voldoende bewijs. We hebben een kader om dit aan te pakken.

De verdachten zijn bekend. Veel van die mensen hebben openbare verklaringen afgelegd, onder wie Mostafa Pour Mohammadi die zijn aandeel in de "Doodscommissies" probeerde te rechtvaardigen. Het tribunaal heeft de medewerking van Iran niet nodig. Het kan worden opgezet door de VN. Er is geen tijdslimiet voor misdaden tegen de menselijkheid. We moeten snel handelen, want het regime vernietigt het bewijsmateriaal. Het wordt tijd dat dit proces bij de VN begint.

¹ QC = Queen's Counsel = titel van een advocaat van hogere rang in het VK.

Parlements lid Sir Roger Gale tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

We weten allemaal dat er overweldigend bewijs is voor deze misdaad. Er is internationaal recht waarmee ingegrepen kan en moet worden. Ik wil herhalen dat er een aanzienlijk aantal parlementaire collega's is die deze zaak en het rechtzetten van misstanden en het recht van mensen op vrijheid en democratie steunen.

Michelle Mulherin, voormalig Iers senator, tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Wanneer een regering zich tegen haar eigen volk keert is het de plicht van de internationale gemeenschap om actie te ondernemen. Er zijn gezinnen die heel graag gerechtigheid willen bereiken. Ik steun de oproep en de inspanningen en het is een kwestie die ik heb aangepakt met onze minister van Buitenlandse Zaken en dat zal ik blijven doen.

Parlements lid Martin Vickers tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Er zijn steeds meer aanwijzingen dat Iran betrokken is bij oorlogszucht en instabiliteit veroorzaakt. Ik zal jullie [het Iraanse volk, vertaler] blijven steunen.

Iers senator Ivana Bacik tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Zoals Amnesty International heeft gedocumenteerd hebben de Iraanse autoriteiten de moorden behandeld als staatsgeheimen. Geen enkele ambtenaar is voor de rechter gebracht. Ik steun uw oproep tot het instellen van een onderzoek naar deze misdaad. Samen met mijn collega's zal ik proactief zijn om deze zaak onder de aandacht te brengen. Er moet een onderzoek komen naar de buitengerechtelijke executies. De verantwoordelijkheid ligt bij ons om deze kwestie niet onder het tapijt te laten vegen. Het regime moet weten dat de wereld toekijkt.

Jim Higgins, voormalig Iers lid van het Europese parlement, tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Het is afschuwelijk dat er 32 jaar na deze gruweldaad nog altijd niets is gebeurd. Het is verschrikkelijk dat de daders er nog steeds vrij rondlopen. Het is ontstellend dat er substantieel bewijs is dat dit werd goedgekeurd door de hoogste autoriteiten. Er werd besloten dat de slachtoffers in massagraven zouden worden begraven en die graven bestaan nog steeds. Waarom hebben we geen onafhankelijk onderzoek gehad? De internationale gemeenschap heeft werkeloos toegezien. Ik heb de kwestie keer op keer aan de orde gesteld. Maar onze chef van het buitenlands beleid heeft werkeloos toegezien en besloten dat diplomatie de beste strategie is. Joseph Borrell heeft opnieuw besloten dat verzoening en diplomatie het beste plan is. Dit regime houdt zich niet aan internationale normen.

Laten we deze dag volgend jaar, 33 jaar, niet terugkomen en ons afvragen waarom er niets is gebeurd. We hebben actie nodig van de VS, het VK en de EU om een einde te maken aan dit regime. De resolutie ligt er, ze heeft ondersteuning nodig.

Omid Ebrahimi tijdens de online conferentie over het bloedbad van 1988 in Iran – 10 september 2020

Ik verloor vijf familieleden van mijn moeder aan het regime, waaronder twee tantes die tijdens het bloedbad van 1988 zijn omgekomen. De broer van mijn moeder was zestien jaar oud toen hij werd meegenomen en ze zagen hem pas zeven jaar later toen ze van zijn executie hoorden. De familie van mijn grootmoeder moest betalen voor de kogels die werden gebruikt om de ooms en tantes van mijn moeder te doden. Mijn vader was een directe getuige van de misdaden van het regime. Als hij erover praat, zegt hij dat sommige van zijn beste vrienden degenen waren die hij in de gevangenis had gemaakt. Hij zegt ook dat de martelingen waarvan hij getuige was middeleeuws en barbaars waren.

Veroordeling massamoord van 1988 en de schending van de mensenrechten in Iran in een conferentie in gemeentehuis *Sant'Antonino de Susa* in Italië.

27-09-2020 - Veroordeling massamoord van 1988 en de schending van de mensenrechten in Iran
Conferentie in gemeentehuis ***Sant'Antonino de Susa*** in Italië.

De wereld moet voor vrijheid aan de kant van Iraanse mensen staan

In het gemeentehuis van ***Sant'Antonino de Susa*** in Italië werd door de Vereniging voor een Vrij en Democratisch Iran, de unie van gemeentehuizen van district **Susa** in Italië en de Nationale Vereniging van Partizanen van het district een conferentie gehouden over de schending van de mensenrechten in Iran, de aanklacht over de massamoorden van 1988 tegen en de noodzaak van het opleggen van sancties aan het regime.

Burgemeester Susanna Preacco

Aan het begin van de conferentie zei mevrouw burgemeester **Susanna Preacco**:

“Ik ben blij dat onze gemeente de stem van Iraanse mensen kan weerkaatsen. Al jaren worden vrijheid en mensenrechten van Iraniërs hardhandig en voortdurend geschonden. Beschaafde Iraniërs zijn waardig om in een vrij en democratisch Iran te leven en het is onze morele plicht om voor hen en hun strijd voor vrijheid op te komen.” Burgemeester **Susanna Preacco** heeft voor Iran vrijheid gewenst en gezegd dat de strijd voor de rechten van de mens en het afstand nemen van het Iraanse regime op ieders agenda moeten staan.

Elisabetta Serra, president van de Nationale Vereniging van Partizanen in district **Susa**:

Mevrouw Elisabetta Serra zei tijdens de conferentie dat Italiaanse antifascistische partizanen solidair zijn met de mensenrechtenbeweging van Iran. De mensenrechtenbeweging van Iran heeft voor het realiseren van vrijheid en mensenrechten hoge prijzen betaald. Het volstaat om te kijken naar de massamoorden van politieke gevangenen in 1988. Helaas gaat de gevangenneming, marteling en executie van jonge mensen tot op de dag van vandaag door.

Vrijheid voor Iran betekent vrijheid voor de hele wereld en verzoening met dictators is nooit een goede oplossing geweest, dus er moet naar de eisen van het Iraanse volk worden geluisterd.

Pacifico Banchieri, hoofd van de gemeentelijke bonden in de regio **Susa** in Italië:

Meneer Pacifico Banchieri zei: “Iran is een groot land met duizenden jaren beschaving en cultuur die lijdt onder de heerschappij van een religieuze dictator. Vrijheid, democratie en mensenrechten zijn de rechten van alle volkeren maar het Iraanse regime onderdrukt ze om te regeren. De tijd is gekomen dat de internationale gemeenschap en regeringen achter het Iraanse volk moeten gaan staan.”

Tullio Monti, hoofd van de associatie voor een Vrij en Democratisch Iran:

Tullio Monti zei in een toespraak: “Het regime van de religieuze dictatuur van Iran heeft 120.000 politieke tegenstanders geëxecuteerd, dus uitgebreide sancties tegen dit regime zijn noodzakelijk en dragen bij aan de wereldvrede.”

Loredana Biffo, socioloog, schrijver en journalist:

Mevrouw Loredana Biffo zei: “De massamoord van politieke gevangenen in de zomer van 1988, waarbij meer dan 30.000 mensen werden geëxecuteerd, vormt een belangrijk onderdeel van onze hedendaagse geschiedenis. Een bittere antimenselijke tragedie waarvan de daders voor de rechter moeten worden gesleept.”

Professor Walter Coralluzzo, hoogleraar Politieke Wetenschappen en Internationale Betrekkingen aan de Universiteit van Turijn:

Professor Walter Corraluzo verwees naar de massamoord op politieke gevangenen en de schending van de mensenrechten en naar de misdadigers die momenteel aan de macht zijn en zei: “De verzoeningspolitiek van het westen en de nucleaire deal hebben het regime in haar destructieve doelen geholpen, doelen die blijken uit de onderdrukking en het doden van jonge mensen, zoals Navid Afkari, die wegens anti-regeringsopstanden gearresteerd, gemarteld en geëxecuteerd zijn, en het ondersteunen van terrorisme in Syrië, Libanon, Irak en Jemen. De terugkeer van alle sancties is noodzakelijk om deze aanhoudende rampen te voorkomen. Als politiek analist in internationale aangelegenheden denk ik dat er in Iran een revolutie gaande is.”

Ernstige schendingen van de mensenrechten in Iran - Conferentie van de Parlementaire Commissie en de Italiaanse Federatie voor Mensenrechten.

Op 23 september 2020 werd een conferentie gehouden van de Parlementaire Commissie en de Italiaanse Federatie voor Mensenrechten over de ernstige schendingen van de mensenrechten en het terreurregime in - en buiten Iran. Sprekers waren senator Lucio Malan, een hooggeplaatst lid van de Italiaanse Senaat en vicevoorzitter van de Italiaanse Lang-Levenpartij in de Senaat, senator Roberto Rampi, vicevoorzitter van de Italiaanse Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa, en Giulio Terzi, Italiaans minister van de Buitenlandse Zaken 2011-2013

Op deze conferentie werd opgeroepen om een onafhankelijke internationale commissie op te richten om het bloedbad van 1988 te onderzoeken.

Professor Antonio Stango, voorzitter van de Italiaanse Federatie voor Mensenrechten:

Goedenavond en welkom bij de internationale conferentie over de situatie van de mensenrechten in Iran. We weten dat de situatie in Iran ernstig is, vooral de laatste jaren. We weten ook dat de jaarlijkse zitting van de Algemene Vergadering van de VN een paar dagen geleden begon. In de huidige internationale context is het erg moeilijk voor internationale organisaties zoals de Verenigde Naties om echt impact te hebben op hun kerndoelstellingen. Een van deze doelen is het verdedigen van fundamentele vrijheden en mensenrechten. In deze context zijn er staten met specifieke verantwoordelijkheden. Vandaag zullen we worden vergezeld door verschillende belangrijke leden van het Italiaanse parlement en verschillende prominente figuren. Op dit moment is Italië een van de landen die samen met Groot-Brittannië en Frankrijk een effectieve rol kunnen hebben in de beweging van de Algemene Vergadering van de VN. Er zijn dus democratische staten die een speciale verantwoordelijkheid hebben om de mensenrechten over de hele wereld actief te verdedigen.

Het Iraanse regime wordt, wat betreft de mensenrechten situatie, bijna consequent gerangschikt onder de ergste mensenrechtenschenders in de jaarlijkse index van het Freedom House en andere gekwalificeerde betrouwbare rapporten. Het gebruik van de doodstraf is systematisch, ook om politieke redenen, zoals het

gebruik van marteling voor gedwongen bekentenis. Het volledige gebrek aan burgerrechten en politieke rechten is algemeen bekend, maar de laatste jaren wordt er op dit gebied nog lang niet echt vooruitgang geboekt, hebben we geconstateerd.

Tientallen politieke gevangenen, de meesten gearresteerd tijdens de recente golf van protesten tegen het regime, zitten in de dodencel. Onder hen zijn velen veroordeeld voor banden met de PMOI die ervan beschuldigd worden "vijanden van God" te zijn. Dit is een gedragskenmerk van het Iraanse regime.

Een recent rapport van Amnesty International getiteld "Uitgebreide arrestaties, verdwijningen en martelingen in Iran na de protesten van november 2019" benadrukt dat de situatie "zeer ernstig" is. Opgemerkt moet worden dat tijdens de opstand van november door de paramilitairen in de straten van verschillende steden in Iran ongeveer 1.500 demonstranten werden gedood.

In feite is dit hetzelfde regime dat in 1988 30.000 politieke gevangenen executeerde en we willen nog steeds dat de Verenigde Naties consequent optreden tegen deze misdaden. Dit is een misdaad tegen de menselijkheid en daarom moet actie ondernomen worden om die misdaad te onderzoeken. Het niet nemen van passende maatregelen in dit verband zal het regime moediger maken om zijn activiteiten op criminele wijze en straffeloos voort te zetten. Ze voelen zich volledig immuun voor alle misdrijven die zijn gepleegd bij de schending van de mensenrechten. Ongetwijfeld wil het regime van Iran de hele verzetsbeweging vernietigen.

De internationale gemeenschap moet beslist een manier vinden om de reële bedreiging van de wereldvrede en veiligheid als gevolg van de dictatuur regime van de moellahs te voorkomen. Om deze reden ben ik voorstander van het "triggermechanisme" in de nucleaire deal, dat automatisch VN-sancties zou kunnen afdwingen tegen het Iraanse regime, dat vóór 2015 bestond in geval van een inbreuk.

Dit is het startpunt van onze conferentie. En nu zou ik enkele prominente politieke figuren willen vragen om ons bij deze discussies te vergezellen ...

Senator Lucio Malan, een hooggeplaatst lid van de Italiaanse Senaat en vicevoorzitter van de Italiaanse Lang-Levenpartij in de Senaat:

Het Iraanse regime is een internationale bedreiging. Is een bedreiging voor de veiligheid van de wereld. Want het regime steunt het internationale terrorisme. We weten wat er in Beiroet is gebeurd. We weten dat de Hezbollah sterk wordt gefinancierd door het regime en zelfs de leider van Hezbollah zegt dat al zijn raketten door het Iraanse regime werden geleverd.

Bovendien schendt het Iraanse regime regelmatig en dagelijks de mensenrechten in het land. Duizenden politieke gevangenen zijn gemarteld. Velen zijn vermoord. Velen zijn gearresteerd en niemand weet waar ze zijn. Dit is niet aanvaardbaar.

Alle landen die betrekkingen hebben met het Iraanse regime, zowel diplomatiek als economisch, zouden het regime moeten vragen om deze vragen te beantwoorden: Waarom laat u de politieke gevangenen niet vrij? Waarom zoudt u de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens niet respecteren? En als het regime deze vragen niet beantwoordt, wat het niet zal doen, moeten we de sancties krachtig vernieuwen.

We moeten alle democratieën, de burgers van alle democratieën, oproepen om hun regeringen op te roepen vrijheid te steunen. Steun de democratie.

Als we de democratie niet steunen in Iran waar geen democratie is, als we de mensenrechten in Iran en in andere landen die Iran wil infiltreren met zijn terroristische en diplomatieke banden niet steunen, hebben we in feite de vrijheid en democratie in ons land niet gesteund. Laten we het volk van Iran steunen. Laten we de duizenden politieke gevangenen steunen die in gevangenschappen worden gemarteld en wier families uit elkaar worden gerukt. Laten we hen bijstaan. Laten we voor vrijheid staan.

Senator Roberto Rampi, vicevoorzitter van de Italiaanse Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa:

Heel erg bedankt. Ja, ik geloof dat we ons op een heel, heel bijzonder moment in de geschiedenis, de wereldgeschiedenis en de geschiedenis van Iran bevinden. We weten heel goed hoe verschrikkelijk de situatie in Iran is op het gebied van mensenrechten, politieke gevangenen, de situatie van de doodstraf en het geweld van de doodstraf, van kinderen en jongeren. En we weten dat iedereen in de wereld en elke natie ter wereld dit weet.

Maar ik geloof dat de wereld, en vooral de Verenigde Naties, en Italië vandaag meer aan deze situatie moeten doen.

In de afgelopen twee weken had ik in het Italiaanse parlement, vooral in de senaat, de gelegenheid om met de minister van de Buitenlandse Zaken en andere leden van het ministerie van Buitenlandse Zaken te spreken en tijdens een plenaire vergadering van de senaat te praten om over het standpunt van Italië bij de Verenigde

Naties, over de situatie van geweld en marteling en de mensenrechtencrisis in Iran en de sancties vragen te stellen. Wij zijn van mening dat Italië en alle Europese landen moet worden gevraagd om de sancties die we tegen Iran hebben te steunen.

Ik eindig mijn toespraak met een idee dat bekend is voor allen die mij kennen. Ik geloof dat Iran een heel, heel groot land is, een geweldig land met een heel lange en oude traditie en cultuurvol poëzie en filosofie. Een sterk land dat wel eens een van de belangrijkste landen ter wereld kan zijn. Het huidige Iraanse regime is een groot probleem voor het Iraanse volk, iets dat dit land niet zo uitstekend mogelijk laat zijn, en het is ook een heel, heel gevaarlijk regime voor alle mensen over de hele wereld. Want we weten dat het geld van het Iraanse volk niet gebruikt wordt voor het volk. Het regime helpt veel terroristische organisaties over de hele wereld.

Dus we moeten ze stoppen. We moeten de democratische verandering van het regime in Iran helpen. We moeten er hier meer aan werken. En we geloven echt dat dit het moment is om het te doen.

Daarom roepen we de Verenigde Naties op om al het mogelijke te doen en in het bijzonder een internationale commissie in het leven te roepen die naar Iran kan gaan om naar de mensenrechtensituatie en de mensenrechtenschendingen te kijken die dagelijks en elk uur plaatsvinden. Heel erg bedankt.

Giulio Terzi, Italiaanse minister van de Buitenlandse Zaken 2011-2013

Het is tijd om vrede boven onze eigen belangen te stellen en een intelligente "vastberadenheidscoalitie" in politiek gebied achter de campagne "maximale druk" te verenigen. De tijd voor zeer nietszeggende handel is voorbij. We moeten ons inzetten voor de economische blokkade van het Iraanse regime. Dit is een "moeten" van internationale veiligheid.

Het is tijd om prioriteit te geven aan een zeer krachtige verdediging van de mensenrechten van het Iraanse volk. De tijd is op dit moment en in deze uren in de 75e zitting van de Algemene Vergadering van de VN.

In de nasleep van de terreurgolf die door het regime wordt verspreid zijn na de novemberopstand 12.000 politieke gevangenen, onder wie veel kinderen en tieners onder de 18 jaar gearresteerd. Ze werden ondergebracht in de gevangenis en andere geheime martelcentra voor wrede mishandeling en marteling.

Dit is een schandelijke nederlaag van de internationale gemeenschap, die verplicht is het Iraanse regime ter verantwoording te roepen voor deze misdaden, en in feite voor de massamoord van meer dan 30.000 politieke gevangenen in 1988.

Secretaris-generaal **Guterres** zou, zonder verder uitstel, een onafhankelijke onderzoekscommissie moeten bevelen om politieke gevangenen in Iran te bezoeken en hun onmiddellijke vrijlating te eisen.

Europese staten zouden hun ambassadeurs in Teheran moeten bevelen om politieke gevangenen te ontmoeten en een einde te eisen aan foltering en executies.

Ten slotte wil ik eraan herinneren dat het ministerie van Buitenlandse Zaken (VS) op 17 juli de internationale gemeenschap heeft opgeroepen een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar de massamoord van 1988 en te zorgen voor audit en gerechtigheid. Het Ministerie zei:

19 juli is de dag dat de zogenaamde doodskommissies van Iran hun werk begonnen. Op verzoek van Khomeini hebben de commissies naar verluidt duizenden politieke gevangenen van de oppositie met geweld laten verdwijnen en buitengerechtelijk geëxecuteerd. Het huidige hoofd van de Rechterlijke Macht en de huidige minister van Justitie staan beide bekend als voormalige leden van deze "doodskommissies". Alle regeringsfunctionarissen die de mensenrechten hebben geschonden moeten ter verantwoording worden geroepen. De Verenigde Naties en de Europese Unie moeten de internationale gemeenschap oproepen een

onafhankelijk onderzoek in te stellen en voor de slachtoffers van deze gruwelijke schendingen van de mensenrechten, georganiseerd door het Iraanse regime, gerechtigheid brengen.

Dank u.

Conferentie van de Italiaanse parlementaire commissie en de Federatie voor mensenrechten - Ernstige schendingen van de mensenrechten in Iran - Elizabeth Zamparotti

De vereniging “Niet aan Kaïn Komen” volgt ernstige mensenrechten schendingen in Iran en documenteert ze; in het bijzonder hebben we de executies gedocumenteerd en geregistreerd, waarvan het laatste geval erg opvallend en symbolisch was.

Ik verwijs naar het geval van Navid Afkari die op 12 september 2020 is geëxecuteerd. Hij was erg jong, 27 jaar oud, kampioen in worstelen en politieke gevangene. Hij werd tijdens de opstand van 2018 gearresteerd en tot de dood veroordeeld.

Ongetwijfeld zitten er duizenden mensen vast in de gevangenissen van het Iraanse regime die om politieke redenen zijn aangehouden.

En we zijn op de hoogte van gevallen van foltering, onmenselijke en ontterende behandeling of bestraffing die in strijd zijn met de internationale normen.

Handelingen die ook in strijd zijn met de internationale verdragen die door Iran zijn ondertekend.

Daarom zijn we ons bewust van de aard van dit regime, een terroristisch regime, een corrupt regime, een onderdrukkend regime. En daarom besteden we veel aandacht aan degenen die worden beperkt en van hun vrijheid beroofd.

En daarom pleiten we voor internationaal onderzoek. We roepen op tot internationaal toezicht op de situatie van degenen die van hun vrijheid zijn beroofd in Iran.

Officieel document, door 21 ngo's ingediend bij de Mensenrechtenraad: het is tijd om de daders van het bloedbad van 1988 te vervolgen

14 september 2020

Algemene Vergadering van de VN-Mensenrechtenraad

Top 45 - 14 september 2020

Het is tijd om de daders van het bloedbad te vervolgen

Aanhoudende misdaad tegen de menselijkheid

Geheime executies van meer dan 30.000 politieke gevangenen in Iran (de meeste executies betreffen aanhangers van het Iraanse verzet en de belangrijkste oppositie van het regime van de moellahs in Iran)

Naar aanleiding van de fatwa van Opperste Leider Khomeini

Oproep voor de oprichting van een onafhankelijke onderzoekscommissie en commissies voor het bloedbad van 1988 en het bloedbad van Iraanse demonstranten tijdens de opstand van november 2019

De staatshoofden van Iran moeten terechtstaan wegens misdaden tegen de menselijkheid door wijdverbreide repressie en recent bloedvergieten

Officieel document, door 21 ngo's aangeboden aan de Mensenrechtenraad en door deze geregistreerd door; onder deze ngo's o.a.:

1. Vereniging François Liberté, Stichting Danielle Mitterrand, Adviesraad bij de Verenigde Naties
2. Radicale trans-partij, overlegpartij bij de Verenigde Naties
3. Internationale Vereniging het Edmund Rice Centrum, met een adviserende rol bij de Verenigde Naties
4. Internationale Vereniging voor de Mensenrechten van Vrouwen, erkend als adviseur bij de Verenigde Naties
5. Internationale ontwikkelingsorganisatie voor onderwijs - Advies zonder bepaling van haar kwalificatie
6. "Niet aan Kaïn Komen"

De verklaring van de 21 ngo's:

Het is tijd om de daders van het bloedbad in 1988 in Iran te vervolgen

We roepen de Verenigde Naties en haar lidstaten op om de massamoorden op politieke gevangenen in de Islamitische Republiek Iran in 1988 te onderzoeken en de daders ervan te ondervragen wegens "voortdurende misdaden tegen de menselijkheid".

Na de fatwa van Khomeini, die medio juli 1988 werd uitgevaardigd, werden meer dan 30.000 politieke gevangenen, voornamelijk leden van de Mojahedin Khalq-organisatie, binnen enkele maanden in het geheim geëxecuteerd na neprechtszittingen die slechts vijf minuten duurden. Hun lichamen werden met ontsmettingsmiddelen behandeld, verpakt in gekoelde vrachtwagens vervoerd en gedumpt en 's nachts begraven in massagraven in het hele land.

Roep om verantwoording en gerechtigheid

Op 17 juli 2020 riep de woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken Morgan Ortigas de internationale gemeenschap op om een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar het bloedbad van 1988, de daders ter verantwoording te roepen en de slachtoffers gerechtigheid te verlenen.

"19 juli is de verjaardag van het begin van de zogenaamde 'doodscommissies' in Iran. Op bevel van Khomeini hebben deze commissies met geweld mensen laten verdwijnen en duizenden dissidente gevangenen buitengerechtelijk geëxecuteerd. Het huidige hoofd van de rechterlijke macht van het Iraanse regime en de huidige minister van Justitie staan beide bekend als voormalige leden van deze 'doodscommissies'. Men is van oordeel dat de Iraanse rechterlijke macht de onafhankelijkheid en garanties voor een eerlijk proces mist en dat de revolutionaire rechtbanken in de mensenrechtenschendingen een bijzonder ernstige rol spelen. Alle Iraanse autoriteiten die zich schuldig maken aan schendingen van de mensenrechten moeten ter verantwoording worden geroepen. De Verenigde Staten roepen de internationale gemeenschap op om onafhankelijk onderzoek uit te

voeren en verantwoording af te leggen en gerechtigheid te verlenen aan de slachtoffers van deze gruwelijke mensenrechtenschendingen georganiseerd door het Iraanse regime."

NGO's onderzoeken het bloedbad van 1988

Een onderzoek in 2017 door de in Londen gevestigde ngo 'Gerechtigheid voor slachtoffers van het bloedbad in 1988 in Iran', onthulde de identiteit van 87 leden van de Doodscommissie. Velen hebben nog steeds hoge ambtelijke functies bij de rechterlijke macht of bij de Iraanse regering. Onder hen Ebrahim Raeesi, hoofd van de rechterlijke macht, en Alireza Avaei, minister van Justitie.

In 2018 onderzocht ook Amnesty International het bloedbad en wees het erop dat Khomeini besloot deze misdaad tegen de menselijkheid te plegen zodra hij gedwongen werd een door de VN gesteund staakt-het-vuren in de oorlog tussen Iran en Irak te accepteren.

In haar rapport "Blood-Stained Secrets: Why Iran's 1988 Prison Massacres Are Lending Crimes Against Humanity" ("Bloedbevleete geheimen: waarom de bloedbaden in de gevangenissen in 1988 misdaden tegen de menselijkheid vormen") riep Amnesty International de Verenigde Naties op om een onafhankelijk onderzoek in te stellen om verdachten te helpen vervolgen.

Speciale bevindingen van de rapporteur

In 2017 informeerde Asma Jahangir, de voormalige speciale rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran, de Algemene Vergadering:

"Tussen juli en augustus 1988 werden duizenden politieke gevangenen, vrouwen, mannen en adolescenten geëxecuteerd op basis van een fatwa van Khomeini. Naar verluidt werd een commissie van drie leden opgericht om te bepalen wie er geëxecuteerd zouden moeten worden."

"In de loop der jaren is er een groot aantal rapporten verschenen over de bloedbaden in 1988, overweldigend bewijs dat suggereert dat duizenden mensen zijn omgekomen. Meer recentelijk hebben sommigen op de hoogste [Iraanse] regeringsniveaus deze moorden erkend. De families van de slachtoffers hebben het recht om de waarheid over deze gebeurtenissen en het lot van hun dierbaren te kennen zonder het risico op repercussies te lopen. Ze hebben recht op genoegdoening, waaronder het recht om de feiten effectief te onderzoeken, om de feiten openbaar te maken en het recht op [financiële] compensatie."

Op 26 februari 2018 zei secretaris-generaal Antonio Guterres tegen de Mensenrechtenraad:

"Het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten ontvangt ook brieven van de families van de slachtoffers die kortweg werden geëxecuteerd of met geweld verdwenen tijdens de gebeurtenissen van 1988. (...) De secretaris-generaal blijft bezorgd over de moeilijkheid voor families om informatie te verkrijgen over de gebeurtenissen van 1988 en de vervolging van hen die blijven vragen om meer informatie over deze gebeurtenissen."

Op 9 maart 2018 zei de Hoge Commissaris van de VN voor Mensenrechten Zeid Ra'ad al-Hussein tegen ngo's: "Het bloedbad van 1988, de beschuldigingen van het bloedbad in 1988, de snelle executies en de gedwongen verdwijning van duizenden politieke gevangenen - onze mannen, vrouwen, en kinderen - we hebben veel informatie van jullie gekregen (...) en er zijn aanbevelingen gedaan aan de autoriteiten voor een onafhankelijk en onpartijdig onderzoek."

Een aanhoudend bloedbad

De fatwa van Khomeini is nooit ingetrokken. Op 25 juli 2019 verdedigde Mostafa Pourmohammadi, adviseur van het hoofd van de rechterlijke macht en voormalig lid van de Doodscommissies, het bloedbad van 1988 in een interview met het door de staat gerunde tijdschrift Mosharafa en zei hij, dat de recent gearresteerde activisten van de Mojahedin Khalq de doodstraf zouden krijgen.

Duizenden politieke gevangenen lopen het risico om dezer dagen te worden geëxecuteerd

In augustus 2020 werd de politieke gevangene Mostafa Salehi door de Iraanse rechterlijke macht geëxecuteerd vanwege zijn rol in de protesten tegen de regering van 2018. Hij was een van de demonstranten die de afgelopen maanden ter dood veroordeeld werden. Duizenden andere demonstranten lopen ook het risico op geheime executies in de gevangenissen van het land.

Sinds de herstart van de Iraanse protesten in november 2019 hebben de Iraanse autoriteiten het bloedigste optreden tegen demonstranten sinds de Islamitische Revolutie in 1979 uitgevoerd.

"Na dagen van protesten in heel Iran in de afgelopen maand leek Khamenei in een stroomversnelling te verkeren", meldde Reuters op 23 december 2019. Tijdens een bijeenkomst met zijn hoogste veiligheids- en overheidsfunctionarissen vaardigde hij een bevel uit: doe alles wat nodig is om ze te stoppen. (...) "Ongeveer 1500 mensen werden gedood in minder dan twee weken van de onrust die op 15 november begon."

De mensenrechtengroep schat dat er ongeveer 12.000 demonstranten zijn gearresteerd.

Op 6 december 2019 waarschuwde de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN, Michelle Bachelet, tegen de behandeling van duizenden gevangenen, evenals de aanhoudende arrestaties die in het hele land worden gemeld.

Het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten merkte op, dat in Iran sinds de massale protesten op 15 november ten minste 7000 mensen zijn gearresteerd, en de Hoge Commissaris zei dat hij "buitengewoon bezorgd was over hun fysieke behandeling, schending van hun recht op een eerlijk proces en de waarschijnlijkheid dat een aanzienlijk aantal van hen zal worden beschuldigd van misdrijven waarop de doodstraf staat, naast de omstandigheden waarin ze worden vastgehouden."

"Veel van de gearresteerde demonstranten hebben geen toegang tot een advocaat, wat betekent dat hen geen eerlijk proces wordt gegund", zei Bachelet. De Iraanse autoriteiten hebben gedreigd gedetineerde demonstranten te executeren.

"De rechterlijke macht bepaalt de maximale straf voor hen", zei Fadavi volgens persbureau ISNA.

In het live televisieprogramma van het Iraanse regime op 14 januari 2020 beschreef Ahmad Alam al-Huda, de vertegenwoordiger van de Vali-e-Faqih in de provincie Khorasan Razavi, de demonstranten tegen de regering als de 'vijfde colonne' (spion) van de vijand en zei hij dat ze na processen geëxecuteerd moesten worden.

Het is tijd voor internationale actie.

De vervolging van misdaden tegen de menselijkheid is niet onderhevig aan verjaring. Hoewel het bloedbad in 1988 32 jaar geleden plaatsvond is het ook nu nog strafbaar. Iraanse functionarissen hebben arrogant beweerd dat Khomeini's fatwa nog van toepassing is op tegenstanders van de oppositie. De daders van het bloedbad in 1988 leiden de Iraanse regering en de rechterlijke macht. Er zijn nog overlevenden en het bewijs is direct beschikbaar.

Namens ngo's roepen wij de Mensenrechtenraad op om onmiddellijk actie te ondernemen om een einde te maken aan de straffeloosheid van de Iraanse autoriteiten en te voorkomen dat gedetineerde demonstranten worden vermoord. De leiders van de Iraanse regering moeten terechtstaan wegens het plegen van misdaden tegen de menselijkheid tijdens de wijdverbreide repressie en het recente bloedvergieten.

Wij zijn van mening dat zolang de internationale gemeenschap de daders van het bloedbad van 1988 niet vervolgt, de Iraanse autoriteiten straffeloos de huidige demonstranten maniakaal verder zullen blijven onderdrukken. Ambtenaren van het regime zien het zwijgen en de passiviteit van de internationale gemeenschap als een groen licht om hun misdaden voort te zetten en te intensiveren.

Daarom roepen we de VN-Mensenrechtenraad op om een commissie op te richten om het bloedbad van 1988 te onderzoeken en gerechtigheid te brengen aan de slachtoffers van die misdaad tegen de menselijkheid.

We vragen Hoge Commissaris Michelle Bachelet om de oprichting van onafhankelijke onderzoekscommissies naar het bloedbad van 1988 en het recente bloedbad onder Iraanse demonstranten te steunen.

Daarnaast doen we een beroep op de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran, Javād Reḥmān, en de speciale rapporteur voor de bevordering van de waarheid, De heer Fabian Salvioli, (speciaal rapporteur voor de bevordering van waarheid, gerechtigheid,) om het bloedbad van 1988 in Iran te onderzoeken als onderdeel van hun missies.